

Z cizích revuí.

THE CAVALRY JOURNAL (angl.) — 1934, čís. 93.

A. F. V.: Cavalry and Tanks. — Jezdeckvo a tanky.

V době míru se snadno vyvine antagonismus mezi zbraněmi, které se při vážném konfliktu musí navzájem podporovat a doplňovat. Pokud jde o letectvo a tanky, obě zbraně jsou v stadiu vývoje; starší z nich má ovšem již svou tradici, kdežto mladší se pochopitelně věnuje více pozornosti a též více prostředků. Těší-li se tanky větší pozornosti veřejnosti, není tím ještě řečeno, že jezdeckvu ubývá významu. Moderní armáda se bez jezdeckva neobejde, neboť některé úkoly jiná zbraň než jezdeckvo splnit nemůže. Tak na příklad nelze očekávat, že by tanky byly vykonaly, co vykonalo v Palestině jezdeckvo. Policejní služba v koloniích a koloniální vojska vůbec nemohou jezdeckva postrádat. Úkoly jezdeckva nebyly zavedením tanků omezeny. Průzkum, zajištění, rychlý přesun sil a pronásledování jsou dnes stejně důležité, jak tomu bylo dříve. Tanky slouží především k útokům na silně opevněné cíle. Jezdeckvo není závislé na terénu a na počasí; může se živit z místních zdrojů; je velmi pružné, pokud jde o jeho

rozčlenění a o jeho výkony. Spolupráce obou zbraní v poli bude asi jen nepřímá. Nicméně je nutné, aby příslušníci zbraně znali dobře možnosti a meze působnosti zbraně druhé, aby jedna zbraň mohla na druhou spoléhat, ale nečekala od ní věci nemožné.

THE CAVALRY JOURNAL (amer.) — 1934, čís. 183.

Col. A. E. Phillips: The first Motorized Cavalry. — První motorisované jezdectvo.

Po prvé mělo být použito mechanisované jezddecké jednotky r. 1916, a to při trestní expedici amerického vojska v Mexiku. Tehdy měla být vybavena jedna kulometná eskadrona auty místo koní a soumarů. Nežli tato eskadrona byla vyzbrojena, bylo po expedici. Tak malá jednotka by se asi nebyla uplatnila, protože v tamním terénu nebylo možné, aby následovala hipické jednotky, a na to, aby postupovala po cestách samostatně, byla příliš slabá. Jezdectvo žilo celé tři neděle jen z místních zdrojů, protože nebylo přísunů. Větší počet motorických vozidel by byl jistě býval prokázal cenné služby jak při zásobování, tak při pronásledování nepřítele. Kde jsou špatné cesty, zejména v terénu úplně neznámém, je ovšem výhodnější transport hipický. Dále uvádí autor úvahy o významu motorisované jednotky jezdectva, obsažené v služebním hlášení z r. 1917.

Ch.

Mjr. H. D. Chamberlin: The modern seat. — Modernised.

Člen amerického olympického teamu z r. 1932 diskutuje o moderním jezddeckém sedu, jak se mu učí v různých zemích. Francie byla po té stránce dlouho pod vlivem klasického sedu pro vyšší dresuru. V Americe se jezdci v terénu drželi sedu, obvyklého v Anglii, při němž se tělo naklánělo více méně dozadu. Jediné Italové brzy poznali výhodu sedu nakloněného kupředu pro rovnováhu koně v pohybu, zejména v skoku. Od nich pak převzali sed švédové, Poláci a Němci, ovšem svým způsobem. Na olympiádě jevil švédové nejkonservativnější sed, Němci se lišili od Italů jen tím, že jejich koně byli více sebrání. Jistý konservatismus je příčinou, že Anglie a Irsko, země staré jezddecké tradice, nemají jezdců světové úrovně. Pak je podrobně popsán sed, jemuž byli naučeni členové amerického olympijského teamu.

Ch.

Literární přehled.

General der Kavallerie M. von Poseck: Die deutsche Kavallerie in Polen 1914/15. — Stran 151 s 12 náčrtky. Cena asi 80 Kč. Vydal Mittler a Sohn — Berlin, 1935.

Nová kniha generála Posecka tvoří další svazek jeho prací o německém jezdectvu za světové války. (Dříve vyšly knihy: „Die deutsche Kavallerie in Belgien und Frankreich 1914“ a „Die deutsche Kavallerie 1915 in Litauen und Kurland“.)

Pojednává o operacích německého jezdectva na podzim r. 1914 a v zimě r. 1915, a to o velké operaci v bitvě u Lodže a o zimních bojích na ustálené frontě.

V úvodu se pojednává o všeobecné situaci na východním válečném koncem

října a počátkem listopadu 1914, kdy se vrchní velitel východní fronty gen. von Hindenburg rozhodl provést ofenzivní akci nově utvořenou 9. armádou, v jejímž čele stál gen. v. Mackensen, a to do boku ruských sil, které se povážlivě blížili k hranicím Pruského Slezska.

Této velké ofenzivy se zúčastnily dva jezddecké sbory, a to jezddecký sbor Frommel (HKK. 3) a jezddecký sbor Richthofen (HKK. 1). První z nich měl 5. a 8. jezddeckou divisi německou a 7. jezddeckou divisi rakouskou, druhý tvořily 6. a 9. jezddecká divise přesunované ze západního válečného fronty.

Jezddecký sbor Frommlův měl za úkol v prostoru na východ od Kaliště zabránit proniknutí silného ruského jezdectva (jezddecký sbor Novikovův 5., 8. a 14. jezd. div.) na německé území. Jeho